

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรมและศึกษาปัญหา ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยการสอบถามจากผู้ปกครองนักเรียน มีรายละเอียดดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามผลของการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็น บิดา มารดา มากกว่าญาติ อายุระหว่าง 30 - 40 ปี มีการศึกษาระดับประถมและมัธยมศึกษาและประกอบอาชีพส่วนตัวมากที่สุด เหตุผลที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียน เพราะมีการเรียนการสอนภาษาจีน และหากมีบุตรหลานคนต่อไปก็จะให้มาเรียนที่โรงเรียนนี้อีก ความสามารถด้านภาษาจีนของผู้ปกครองส่วนใหญ่ ไม่สามารถอ่าน เขียน พูดและฟังได้เลย ความประทับใจในโรงเรียนนี้คือ มีการสอนวิชาภาษาจีนและเรื่องที่ควรปรับปรุงคือการสอนของครู

5.1.2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่าด้านประโยชน์ความสำคัญและความจำเป็นของภาษาจีน เป็นด้านที่ผู้ปกครองมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาคือด้านความพึงพอใจในการบริหารจัดการ และด้านผลกระทบต่อการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นด้านที่มีระดับความคิดเห็นต่ำที่สุด อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านประโยชน์ ความสำคัญและความจำเป็นของภาษาจีน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดก็คือ ในฐานะที่เป็นผู้ปกครองคิดว่าในอนาคตการเรียนภาษาจีนมีความสำคัญมากเพียงใด รองลงมาคือ ภาษาจีนมีความสำคัญเช่นเดียวกับภาษาอังกฤษเพียงใด และข้อที่น้อยต่ำสุดแต่ยังอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ภาษาจีนมีความจำเป็นต่อการดำเนินการด้านอาชีพเพียงใด

2) ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีความคิดเห็นในระดับที่มากที่สุดคือ เห็นด้วยที่ครูสอนภาษาจีนควรเป็นครูเจ้าของภาษาโดยตรง พูดภาษาไทยได้ และต้องมีความรู้ในหลักการสอนเป็นอย่างดี รองลงมาคือการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวิชาภาษาจีนเป็นวิชานอกหลักสูตร และไม่มีผลต่อการสอบได้ สอบตก ของนักเรียน และข้อที่น้อยที่สุดก็คือ การเรียนภาษาจีนมีผลต่อการเรียนการสอนวิชาสามัญทั้ง 8 กลุ่มสาระเพียงใด

3) ด้านผลกระทบการเรียนการสอนภาษาจีน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดคือ คิดว่าความมีระเบียบวินัย สติปัญญาของนักเรียน ที่เรียนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน ดีกว่าไม่ได้เรียนภาษาจีน รองลงมาคือ เห็นด้วยกับการที่ลูกของท่านชอบเรียนภาษาจีนเป็นพิเศษมากกว่าภาษาไทย และข้อที่น้อยที่สุดก็คือ การมีการจัดให้มีการสอนภาษาจีนในโรงเรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาไทยมีผลกระทบต่อความมั่นคง หรือการปกครองของสังคมเพียงใด

4) ด้านความพึงพอใจในการบริหารจัดการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อการสอนภาษาจีนควรมีวิสัยทัศน์ ในการจัดการศึกษาในด้านวิชาการทั้งภาษาไทยและภาษาจีน รองลงมาคือ มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเพียงใดอยู่ในระดับมากเช่นกัน

5) ด้านความคาดหวัง ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังในระดับมากที่สุดคือ คาดหวังว่าเมื่อจบการศึกษาแล้ว จะสามารถไปทำงานประกอบอาชีพได้ในหลายๆประเทศ รองลงมาคือ สามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารในชีวิตประจำวันและประกอบธุรกิจได้เป็นอย่างดีคืออยู่ในระดับมาก โดยคาดหวังว่าจะให้ไปศึกษาต่อที่ประเทศจีนในระดับสูงขึ้นไปอีก อยู่ในระดับปานกลาง

5.1.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

5.1.3.1 ปัญหา

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนและการบริหารจัดการ

1) ผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน- เขียนภาษาไทย เด็กไม่ค่อยสนใจภาษาจีนเท่าไร นักเรียนไม่สามารถอ่าน – เขียนภาษาจีนได้ โดยไม่มีภาษาไทยกำกับ ทำให้สามารถท่องจำได้ แต่ไม่สามารถอ่านและเขียนได้

2) พื้นฐานด้านภาษาจีนของเด็กยังอ่อนอยู่ ความเอาใจใส่ยังน้อยมาก การทำการบ้านภาษาจีนนักเรียนไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง ต้องคอยถามผู้ปกครอง โดยที่ผู้ปกครองบางท่านยัง

อ่านหรือเขียนภาษาไทยด้วยตนเองไม่ได้ ทำให้เด็กเสียโอกาสในการทำการบ้าน เด็กเข้าใจยาก และบางวิชามันยากเกินที่เด็กจะทำได้ ภาษาจีนผู้ปกครองก็ไม่รู้เรื่อง

3) มีครูสอนภาษาจีนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ครูเจ้าของภาษาจีนไม่เก่งภาษาไทย ทำให้สื่อสารกับเด็กไม่รู้เรื่อง นักเรียนไม่เข้าใจ เปลี่ยนครูผู้สอนหรือลาออกบ่อย เด็กบางคนเข้ากับครูใหม่ไม่ได้ ผู้ปกครองไม่อยากให้ลูกมาโรงเรียน

4) เด็กทำผิด ทำไม่ได้ มีการลงโทษด้วยการตีเด็ก ทำให้เด็กกลัว เวลาพักของนักเรียน บางครั้งทำให้เด็กมีการบาดเจ็บมาบ้านเพราะโดนแกล้ง และมีการขโมยของในชั้นเรียน

5) ขอให้ครูดูแลความสะอาดของโรงเรียน ห้องเรียนไม่สะอาด สภาพแวดล้อมไม่ร่มรื่น เด็กเป็นหวัดบ่อยมาก ห้องน้ำไม่เพียงพอ รถที่มีอยู่บริการไม่ดี และราคาแพง

5.1.3.2 ข้อเสนอแนะ

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนและการบริหารจัดการ

1) เห็นด้วยกับการมีการเรียนการสอนภาษาจีน ให้เริ่มสอนเหมือนภาษาไทย และควรซ่อมการอ่าน-เขียนภาษาไทย อยากให้ครูสอนให้เด็กรู้ตัวอักษรภาษาจีนให้เพิ่มมากขึ้น

2) อยากให้เน้นภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และควรปรับแผนการสอนภาษาจีนให้มีคุณภาพกว่านี้ เน้นวิชาการควบคู่กับกิจกรรมสร้างสรรค์ ให้ทางโรงเรียนสอนวิชาสามัญทั้ง 8 กลุ่มสาระให้มากกว่านี้

3) เพิ่มครูภาษาจีนที่เป็นเจ้าของภาษาเป็น 4 คน เพื่อจะได้สอนทุกชั้นเรียนให้ทั่วถึง มีสื่อการเรียนการสอนให้มากขึ้น จัดกิจกรรมในการสร้างทักษะให้นักเรียนเข้าใจภาษาจีนมากขึ้น และไม่ขอให้เปลี่ยนครูบ่อย เพราะนักเรียนคุ้นเคยกับครูที่เคยสอนมากกว่าครูใหม่

4) ดูแลเอาใจใส่เด็กนักเรียนให้มากกว่านี้ เวลาเด็กเล่นที่สนามเด็กเล่นอยากให้ครูดูแล และครูสอนให้นักเรียนพูดจาสุภาพกับมีหางเสียงมากขึ้น

5) มีการรณรงค์ให้ใช้ขยะน้อยลง สำนวณเด็กที่เป็นหวัดในห้องเรียนแล้วแจ้งผู้ปกครองให้หยุดเรียนเพื่อไม่ให้ติดหวัดกัน ปรับภูมิทัศน์และสร้างห้องน้ำเพิ่มและอยากให้โรงเรียนขยายเส้นทางจราจรรับส่งนักเรียนให้มากขึ้น

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

5.2.1 จากการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีน ในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรมทั้ง 5 ด้าน พบว่า มีผลอยู่ในระดับมากเกือบทั้งหมด ดังนั้นโรงเรียนจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีระดับความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนภาษาจีน ทั้ง 5 ด้าน เท่าๆกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะเห็นว่า

1) ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรมที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในด้านประโยชน์ ความสำคัญ และความจำเป็นของภาษาจีนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายชื่อแล้วพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ผู้ปกครองคิดว่าในอนาคตการเรียนภาษาจีนมีความสำคัญมากที่สุด นั่นแสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนแม้ส่วนใหญ่จะจบการศึกษาในระดับประถมศึกษา- มัธยมศึกษา และมีอายุ 30 – 40 ปี แต่ได้มีความสนใจในข่าวสารบ้านเมืองเป็นอย่างดี เพราะจากข้อเท็จจริงในปัจจุบันนี้ ประเทศจีนได้ก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจโลกอย่างเต็มตัวแล้ว คนจีนซึ่งมี 1 ใน 5 ของประชากรบนโลกนี้ได้กระจายออกไปทำธุรกิจในทุกๆภูมิภาคของโลก จึงทำให้ภาษาจีนมีความสำคัญในการสื่อสารขึ้นมาเป็นอันดับสองรองจากภาษาอังกฤษซึ่งสอดคล้องกับ นันแนลลี่ (Nunnally, 1959) กล่าวถึง ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องของ การแสดงออกของแต่ละบุคคลต่อประชาชนทั่วไป โดยผู้ปกครองนักเรียนที่ส่วนมากจะประกอบอาชีพส่วนตัว ก็จะมีบางส่วนที่ออกไปทำงานในไต้หวัน,ฮ่องกง,เกาหลี,มาเลเซียและสิงคโปร์ ก็จะทำให้พบเห็นชาวจีนเป็นจำนวนมาก ในประเทศดังกล่าวและตระหนักถึงความสำคัญ โดยเฉพาะหลังจากการเปิดประชาคมอาเซียนสมบูรณ์แล้ว ก็จะมีชาวจีนที่เดินทางไปมาเพื่อประกอบธุรกิจ การค้า และลงทุนในทุกๆประเทศของอาเซียนมากยิ่งขึ้น จึงทำให้ผู้ปกครองส่วนมากได้มีความคิดเห็นคิดว่าในอนาคตการเรียนภาษาจีนของบุตรหลานก็จะมีความสำคัญขึ้นในระดับที่มากที่สุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แต่ก็ยังอยู่ในระดับมากคือ ผู้ปกครองคิดว่าภาษาจีนมีความจำเป็นต่อการดำเนินการด้านอาชีพเพียงใด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในปัจจุบันโดยเฉพาะภาคอีสานกลุ่มทุนจากประเทศจีน หรือนักธุรกิจที่ใช้ภาษาจีนเป็นหลักยังไม่มีลงมาลงทุนในภูมิภาคนี้มากนัก เนื่องจากยังไม่มีนิคมอุตสาหกรรม เหมือนในภาคตะวันออก ที่จะมีกลุ่มโรงงานจากประเทศจีนกระจายในนิคมอุตสาหกรรมต่างๆ ทำให้ภาษาจีนมีความจำเป็นในด้านการประกอบอาชีพขึ้นมา โดยเฉพาะในอนาคตอันใกล้ที่ประเทศไทยกับจีน ซึ่งขณะนี้ได้มีข้อตกลงในการร่วมมือก่อสร้างรถไฟทางคู่จากภาคอีสานสู่ตะวันออกและกรุงเทพ ก็จะทำให้มีชาวจีนเดินทางมาทำงานในโครงการนี้อีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งก็จะทำให้ภาษาจีนมีความจำเป็นในการติดต่อสื่อสารและจำเป็นต่อการดำเนินการด้านอาชีพมากขึ้นจากทุกวันนี้ในระดับที่สูงขึ้น

2) ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ความคิดเห็นของผู้ปกครองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากส่วนมากจะเห็นถึงผลประโยชน์และความสำคัญของภาษาจีนอยู่แล้ว ถึงได้จัดส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เห็นด้วยที่มีครูสอนภาษาจีนควรเป็นครูเจ้าของภาษาโดยตรง พูดภาษาไทยได้ และต้องมีความรู้ในหลักการสอนเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นระดับที่มากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับ สุชา จันทรเฒ (2527 น. 8) กล่าวถึง ความคิดเห็นว่าเป็นความรู้สึกรู้สึกของบุคคลที่มีความคิดแตกต่างกัน แต่เป็นลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเท่าทัศนคติ โดยเป็นที่ทราบกันว่าทุกวันนี้โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ที่อยู่ภายใต้การกำกับของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ที่ได้รับความร่วมมือจากรัฐบาลประเทศจีนในการส่งครูอาสาสมัครมาทำการสอนภาษาจีนให้กับโรงเรียนในสังกัดปีหนึ่งหลายร้อยคน ทำให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่นว่าบุตรหลานของตนจะได้รับการเรียนการสอนจากครูเจ้าของภาษาโดยตรงซึ่งส่วนมากจะจบการศึกษาวิชาชีพครู ทำให้มีความรู้ในหลักการสอนเป็นอย่างดี แต่จะมีข้อเสียที่บรรดาครูอาสาสมัครจากประเทศจีนเหล่านี้ ส่วนมากจะพูดภาษาไทยยังไม่ได้ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารกับนักเรียนอีกประการหนึ่ง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลางคือ ผู้ปกครองคิดว่าการเรียนการสอนภาษาจีน มีผลต่อการเรียนการสอนวิชาสามัญทั้ง 8 สาระเพียงใด ซึ่งผู้ปกครองต่างเห็นว่า วิชาภาษาจีนเป็นวิชาเรียนเสริมพิเศษ และมีความสำคัญในอนาคต จึงมองว่าผลกระทบการเรียนวิชาสามัญทั้ง 8 กลุ่มสาระ ยังมีไม่มากนัก และการเรียนการสอนภาษาจีนไม่มีผลต่อการสอบได้-สอบตก ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ อันทำให้ไม่เป็นการกดดันบุตรหลานของตนเองมากนัก

3) ด้านผลกระทบการเรียนการสอนภาษาจีน ความคิดเห็นของผู้ปกครองในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากโลกทุกวันนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปเยอะมาก ยุคสงครามเย็น หรือภัยคอมมิวนิสต์ ที่ว่าการแอบเรียนภาษาจีนเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติในอดีตได้ผ่านพ้นไป กลายเป็นยุคแห่งการเรียนรู้ การปรับตัวให้ทันสมัยต่อเหตุการณ์ ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้ปกครองคิดว่าความมีวินัยและสติปัญญาของนักเรียนที่เรียนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนดีกว่าไม่ได้เรียนภาษาจีนอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้ปกครองส่วนมากได้ตระหนักถึงโลกใน วันอนาคต ซึ่งเป็นวันข้างหน้าของบุตรหลานด้วย ทัศนคติที่ว่าอย่างน้อย นอกจากภาษาไทยแล้ว ถ้าจะเป็นผู้ที่ประสบผลสำเร็จในชีวิตอย่างน้อยต้องรู้มากกว่า 2 ภาษาขึ้นไป เป็นการสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของโรงเรียนที่ว่า โรงเรียนคุณธรรมก้าวหน้า 3 ภาษาไทย-จีน-อังกฤษ เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งสอดคล้อง ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 น. 3) กล่าวถึงความคิดเห็นว่า เป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่งที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาต่อสถานการณ์ภายนอก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และอยู่ในระดับน้อย คือ ผู้ปกครองคิดว่าการจัดให้มีการสอนภาษาจีนในโรงเรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาไทย มีผลกระทบต่อความมั่นคงหรือการปกครองของสังคมเพียง โดยผู้ปกครองต่างก็เห็นว่าผลกระทบดังกล่าวอยู่ในระดับที่น้อย เนื่องจากยุคสมัยที่เปลี่ยนไปดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

4) ด้านความพึงพอใจในการบริหารจัดการ ผู้ปกครองนักเรียนพึงพอใจในการบริหารจัดการต่อการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้ปกครองคิดว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีการสอนภาษาจีนมีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาในด้านวิชาการทั้งภาษาไทยและภาษาจีนเพียงใด อยู่ในระดับมาก เนื่องจากหากผู้บริหารไม่มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนซึ่งมีครูจากเจ้าของภาษาโดยตรง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ในด้านภาษาจีนตลอดจนภาษาไทยดังกล่าว ให้ประสานสอดคล้องกันจนเกิดเป็นผลสัมฤทธิ์แก่ผู้เรียนในที่สุดซึ่งสอดคล้องกับ อัญพร มาข้า (2543) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่าหมายถึงทัศนคติหรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้นๆ เมื่อกิจกรรมนั้นๆ สามารถตอบสนองต่อความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แต่ยังคงอยู่ในระดับมาก คือ ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเพียงใด ซึ่งก็อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการในภาพรวมดังกล่าว

5) ด้านความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาจีน ผู้ปกครองนักเรียนมีความคาดหวังต่อการเรียนภาษาจีนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากต่างก็หวังว่าบุตรหลานในอนาคต จะสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารและในชีวิตประจำวันกับการใช้ในการทำงานประกอบธุรกิจได้เป็นอย่างดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ผู้ปกครองหวังว่าเมื่อบุตรหลานจบการศึกษาแล้วจะสามารถไปทำงานประกอบอาชีพได้ในหลายๆประเทศ อยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับ วิคเตอร์วูม (Vroom, 1964) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวังว่าหมายถึง ความคาดหวังในตัวบุคคลนั้นๆดั่งนั้น จึงพยายามค้นคว้าวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนองสิ่งที่คาดหวังไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วความคาดหวังของบุคคลจะได้รับความพึงพอใจขณะเดียวกันก็คาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นเรื่อยๆ นั่นก็แสดงว่าผู้ปกครองส่วนมากได้ยอมรับถึงความสำคัญของภาษาจีนที่เป็นรองแค่ภาษาอังกฤษ และสามารถใช้ในการทำงานได้กับองค์กรหรือบริษัท ชาวจีนต่างก็กระจายกันออกมาลงทุนในหลายๆประเทศทั่วโลก จึงเกิดความคาดหวังกับบุตรหลานของตนต่อการเรียนภาษาจีนข้างต้น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางคือ หวังว่าจะให้ไปศึกษาต่อที่ประเทศจีน ในระดับสูงขึ้นไปอีก อันเนื่องจากผู้ปกครองส่วนหนึ่งต่างเห็นว่าการไปศึกษาต่อยังประเทศจีนนั้นจะต้องมีค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นมากกว่าศึกษาเล่าเรียนต่อในประเทศไทย จึงไม่เกิดความคาดหวังที่จะส่งบุตรหลานไปเรียนต่อที่ประเทศจีนในระดับที่สูงขึ้นมากนัก นอกจากนี้จะเป็นผู้เรียนดีมีทุนการศึกษาจากสถาบันต่างๆคอยส่งเสริมก็เป็นอีกประการหนึ่ง ดังนั้นผู้ปกครองส่วนมากจึงมีความคาดหวังเพียงว่า เมื่อบุตรหลานจบการศึกษาแล้วจะมีความสามารถสื่อสารภาษาจีนได้ในระดับหนึ่งเป็นสำคัญ

5.2.2 จากการศึกษาเรื่องปัญหาและข้อเสนอแนะ ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดของผู้ปกครอง คือ การทำการบ้านภาษาจีน นักเรียนไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง ต้องคอยถามผู้ปกครองโดยที่ผู้ปกครองบางท่านยังอ่านหรือเขียนภาษาไทยด้วยตนเองไม่ได้ ทำให้เด็กเสียโอกาสในการทำการบ้านและเด็กเข้าใจยาก บางวิชามันยากเกินที่เด็กจะทำได้ ส่วนภาษาจีนเองผู้ปกครองส่วนใหญ่ก็ไม่วู้เรื่อง โดยปัญหารองลงไปก็คือ เด็กไม่ค่อยสนใจภาษาจีนเท่าไร สามารถท่องจำได้แต่ไม่สามารถอ่านและเขียนได้ ส่วนพื้นฐานด้านภาษาจีนของเด็กก็ยังอ่อนอยู่ความเอาใจใส่ยังน้อยมาก และครูเจ้าของภาษาจีนไม่เก่งภาษาไทย ทำให้สื่อสารกับเด็กไม่วู้เรื่องนักเรียนไม่เข้าใจ และครูสอนภาษาจีนก็มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ส่วนเรื่องอื่นๆ ก็มีเวลาเด็กทำผิด ทำไม่ได้ มีการลงโทษด้วยการตีเด็กทำให้เด็กกลัว เวลาพักของนักเรียนในบางครั้งทำให้เด็กมีการบาดเจ็บ โดนแกล้ง มีการขโมยของในชั้นเรียน กับมีการเปลี่ยนครูผู้สอนหรือลาออกบ่อย เด็กบางคนเข้ากับครูใหม่ไม่ได้ผู้ปกครองเลยไม่อยากให้ลูกไปโรงเรียน สภาพแวดล้อมยังไม่ได้รับรื้อมากนัก และเด็กเป็นหวัดบ่อยมาก ห้องน้ำก็มีไม่เพียงพอ รถรับ-ส่ง นักเรียนที่มีอยู่บริการไม่ดีและราคาแพงเหล่านี้เป็นต้น

สำหรับในด้านข้อเสนอแนะของผู้ปกครองนั้น พบว่า ข้อที่ผู้ปกครองต้องการมากที่สุด อยากให้เน้นภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ไม่อยากให้โรงเรียนเปลี่ยนครูบ่อยและต้องการครูภาษาจีน ที่เป็นเจ้าของภาษาเป็น 4 คน เพื่อจะได้สอนทุกชั้นให้ทั่วถึง กับควรปรับแผนการเรียนภาษาจีนให้มีคุณภาพมากกว่านี้ โดยอยากให้ครูสอนให้เด็กรู้ตัวอักษรภาษาจีนให้เพิ่มมากขึ้น และกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด ให้เริ่มสอนเหมือนภาษาไทยและควรสอนซ่อมการอ่าน-เขียน ภาษาไทยไปด้วย ให้เน้นวิชาการกับวิชาสามัญทั้ง 8 กลุ่มสาระ ควบคู่กับกิจกรรมสร้างสรรค์มีการประเมินผลการเรียนภาษาจีน ไม่จำเป็นว่าครูภาษาจีนจะเป็นครูเจ้าของภาษาหรือไม่แต่ต้องสื่อสารกับเด็กนักเรียนรู้เรื่องเข้าใจ และต้องเก่งทั้งสองภาษาด้วย อยากให้มีสื่อการเรียนการสอนมากขึ้น และจัดกิจกรรมในการสร้างทักษะให้นักเรียนเข้าใจภาษามากขึ้น กับการดูแลเอาใจใส่เด็กนักเรียน

ให้มากกว่านี้ สอนให้นักเรียนพูดสุภาพมีหางเสียงมากขึ้น และเวลาที่เด็กเล่นที่สนามเด็กเล่นอยากให้มีครูดูแลด้วย อยากให้โรงเรียนขยายเส้นทางจัดรถ รับ-ส่งนักเรียนให้มากขึ้น สร้างห้องน้ำและปรับภูมิทัศน์เพิ่ม มีการรณรงค์ให้ใช้ช้อนน้อยลงและสำรวจเด็กที่เป็นหวัดในห้องเรียนแล้วแจ้งผู้ปกครองให้หยุดเรียนเพื่อไม่ให้ติดหวัดกัน ดังได้กล่าวมาแล้ว

5.3 ข้อเสนอแนะจากข้อค้นพบในผลการวิจัย

5.3.1 จากข้อค้นพบในผลการวิจัย มีข้อเสนอแนะถึงความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม ใน 5 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านประโยชน์ ความสำคัญ และความจำเป็นของภาษาจีน ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ด้านผลกระทบการเรียนการสอนภาษาจีน ด้านความพึงพอใจในการบริหารจัดการและด้านความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาจีน พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ว่า ประเทศจีนกำลังจะก้าวขึ้นเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน กับได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาจีนในอนาคต จึงมีความเชื่อมั่นที่จะส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน เพื่อที่จะได้เรียนภาษาจีนเสริมเป็นภาษาพิเศษอีกภาษาหนึ่งในด้านต่างๆ จากข้อมูลวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ดังนี้

1) ด้านประโยชน์ ความสำคัญ และความจำเป็นของภาษาจีน ซึ่งเป็นด้านที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด เห็นว่าเมื่อผู้ปกครองนักเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาจีนเช่นเดียวกับภาษาอังกฤษในทุกวันนี้แล้ว โรงเรียนควรจะนำความคิดเห็นของผู้ปกครองออกไปรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ชุมชนมีความตื่นตัวในการเรียนการสอนภาษาจีนมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ โดยจัดทำเป็นแผ่นพับ หรือวารสารโรงเรียน ที่มีเรื่องเกี่ยวกับประเทศจีน และภาษาจีนโดยตรงออกเผยแพร่

2) ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งยังมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้ปกครองเห็นว่าครูสอนภาษาจีนควรเป็นครูเจ้าของภาษาโดยตรง พูดภาษาไทยได้ และมีหลักความรู้ในการสอนเป็นอย่างดีอยู่ในระดับที่มากที่สุด เห็นว่าเป็นจุดแข็งของโรงเรียนที่ได้ครูอาสาสมัครมาจากประเทศจีนโดยตรง ซึ่งนอกจากจะเป็นจุดเด่นของการประชาสัมพันธ์แล้ว เห็นว่าน่าจะส่งเสริมให้ครูเจ้าของภาษาไทยกับครูเจ้าของภาษาจีน ให้มีการสอนพิเศษ ในการแลกเปลี่ยนการเรียนภาษาไทย+จีน ระหว่างกันจนเกิดผลสัมฤทธิ์ และเป็นผลดีต่อผู้เรียนในที่สุด

3) ด้านผลกระทบการเรียนการสอนภาษาจีนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีผู้ปกครองเห็นว่า ความมีวินัยและสติปัญญาของนักเรียนที่เรียนภาษาจีน ดีกว่าไม่ได้เรียนภาษาจีนเพียงใด อยู่ในระดับที่มาก และมีผลกระทบต่อความมั่นคง หรือการปกครองของสังคมอยู่ในระดับ

ที่น้อย เห็นว่าโรงเรียนควรจะใช้โอกาสนี้ สร้างกิจกรรมภาษาจีนต่างๆกับชุมชน ให้กว้างขวางออกไป

4) ด้านความพึงพอใจการบริหารจัดการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้ปกครองคิดว่าผู้บริหารโรงเรียนควรมีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาทั้งภาษาไทยและภาษาจีน อยู่ในระดับที่มาก เห็นว่าควรใช้ความพึงพอใจของผู้ปกครองนี้เป็นแรงกระตุ้นให้บุคลากรมีความมั่นใจในโรงเรียน และโรงเรียนก็ควรที่จะมีการส่งเสริมให้นักเรียนไปแข่งขันภาษาจีนในที่ต่างๆ โดยจัดหารางวัลให้เมื่อมีความผลสำเร็จ

5) ด้านความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาจีน ภาพรวมความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก โดยคาดหวังว่าจบการศึกษาแล้ว จะสามารถไปทำงานประกอบอาชีพได้ในหลายประเทศ และมีความคาดหวังที่จะให้ไปศึกษาต่อที่ประเทศจีนในระดับที่สูงขึ้นไปอีก อยู่ในระดับปานกลาง เห็นว่าโรงเรียนควรจะประสานงานจัดหาทุนต่างๆจากประเทศจีน อาทิ ทุนขงจื้อ หรือทุนของโรงเรียนมัธยมจีน ให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนภาษาจีนดี เพื่อเป็นจุดกระตุ้นและแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนมีความใฝ่ฝันในการที่จะเดินทางไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศเจ้าของภาษา อันจะส่งผลดีกับนักเรียนโดยตรง และเป็นการยกระดับความคาดหวังของผู้ปกครองในเรื่องไปเรียนต่อที่ประเทศจีนให้สูงขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้วิจัยได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน ซึ่งปัจจุบันถือได้ว่าเป็นภาษาสากลจึงขอเสนอแนะว่า

1) โรงเรียนควรสร้างจิตสำนึกให้นักเรียนและผู้ปกครองได้ตระหนักถึงความจำเป็นของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้มากกว่า 1 ภาษา อย่างน้อยต้อง 2 ภาษา เพราะการที่จะพัฒนาประเทศก้าวทันโลกสังคมได้นั้น เด็กไทยในอนาคตต้องพูดภาษาต่างประเทศได้อย่างน้อยสองภาษา

2) ผู้บริหารโรงเรียนต้องมีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษา ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมโลก และสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับ พ.ศ. 2542 โดยยึดหลักสูตรขั้นพื้นฐานเป็นแกนกลางในการกำหนดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน ที่สำคัญคือ การมองเห็นประโยชน์ของภาษาจีนให้เทียบเท่าภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากลมีความจำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเช่นเดียวกัน

3) ครูจะต้องเป็นผู้มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาให้ทันสมัย จัดทำแผนและกระบวนการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเรียนอย่างสนุกสนานไม่เบื่อ รักที่จะเรียน

ภาษาจีน ปลุกจิตสำนึกให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของภาษาจีน ซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศมีความสำคัญ เช่นเดียวกับภาษาอังกฤษ

4) การจัดการศึกษาของเอกชนในอนาคต ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) น่าจะต้องมีรูปแบบที่ชัดเจนในการผลิตคนว่าจะเน้นคนให้มีความคุณลักษณะใดเป็นพิเศษ นอกเหนือจากการเรียนรู้ตามหลักสูตร เช่น ให้มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ (อย่างน้อยสองภาษา) ด้านคอมพิวเตอร์ ความมีระเบียบวินัย คุณธรรมจริยธรรม ความเป็นผู้นำ การรู้จักคิดวิเคราะห์ สำหรับการพัฒนาคุณภาพของคนในด้านภาษาต่างประเทศ โรงเรียนเอกชนมีขีดความสามารถที่จะดำเนินการได้อยู่แล้ว เพียงแต่ สช. จะต้องกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และทิศทางในการจัดการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศให้ชัดเจน เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับโรงเรียนเอกชน ให้โรงเรียนมีอิสระ มีความคล่องตัวในการดำเนินงาน

5) ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการจัดการสอนภาษาต่างประเทศ ควรจัดให้มีการวิจัยความคิดเห็นของผู้เรียนในการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งปัจจุบันมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ของประเทศชาติ

5.3.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนโดยตรง รวมถึงการใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวันของนักเรียนกับครูผู้สอน ในครอบครัว และกับสังคมด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่เป็นประโยชน์สำหรับนำมาพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน และการบริหารจัดการของโรงเรียน ให้ได้มากยิ่งขึ้น